

Program studiów podyplomowych

Wydział	Wydział Lekarski oraz Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Collegium Medicum
Nazwa studiów podyplomowych	Neurologopedia z elementami audiologii i foniatrii

Ogólny opis studiów podyplomowych

Studia mają na celu ukierunkowanie osób z przygotowaniem logopedycznym na neurologopedyczną rewalidację chorych z zaburzeniami mowy o podłożu neurologicznym. Pozwalają zdobyć kompetencje i sprawności niezbędne w procesie diagnozowania i terapii zaburzeń komunikacji językowej uwarunkowanych zmianami w ośrodkowym i obwodowym układzie nerwowym. Studia przygotowują do zawodu neurologopedy (kod: 229403 - Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 07.08.2014 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania) zgodnie z którym, logopeda wykonuje specjalistyczne badania neurologopedyczne, analizuje ich wyniki oraz dokonuje diagnozy osób z zaburzeniami mowy wynikającymi z uszkodzenia centralnego układu nerwowego; prowadzi rehabilitację i terapię pacjentów z zaburzeniami głosu, z chorobami psychicznymi, po udarach i innych wypadkach; prowadzi ćwiczenia usprawniające mowę w poradniach foniatrycznych, sanatoriach, szkołach i przedszkolach o profilach specjalnych.

Efekty uczenia się

(dla kwalifikacji cząstkowych uwzględniających charakterystyki drugiego stopnia PRK na poziomie 6, 7 albo 8 PRK określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji)

Wszystkie efekty uczenia się określone w programie danych studiów podyplomowych powinny stanowić odniesienie do efektów z PRK na tym samym poziomie.

LP	Wiedza Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz zna i rozumie:	odniesienie do efektów z PRK
W1	Posiada ogólną wiedzę na temat neurologopedii jako specjalności logopedycznej.	P7S WG
W2	Zna neurolingwistyczne i psycholingwistyczne uwarunkowania wypowiedzi językowych.	P7S WK
W3	Posiada usystematyzowaną wiedzę na temat wypowiedzi patologicznych tworzących lub współtworzących dyskurs zaburzony.	P7S WG
W4	Posiada wiedzę na temat anatomicznej lokalizacji struktur uczestniczących w komunikacji językowej.	P7S WG
W5	Zna podstawowe elementy badania neuropsychologicznego.	P7S WG
W6	Zna podstawowe zasady diagnozowania zaburzeń mowy u osób z chorobami neurologicznymi.	P7S WG
W7	Zna zasady różnicowania afazji i dyzartii.	P7S WG
W8	Posiada wiedzę na temat stanów neurologicznych przebiegających z zaburzeniami świadomości i zaburzeniami kontaktu słownego.	P7S WG
W9	Posiada wiedzę na temat fizjologicznych procesów starzenia się układu nerwowego.	P7S WG
W10	Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i kryteriów diagnostycznych łagodnych zaburzeń poznawczych.	P7S WG
W11	Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i kryteriów diagnostycznych choroby Alzheimera.	P7S WG
W12	Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i kryteriów diagnostycznych otępienia czołowo-skroniowego łagodnych zaburzeń poznawczych.	P7S WG
W13	Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i diagnostyki zaburzeń mowy w uszkodzeniach korowych.	P7S WG
W14	Posiada wiedzę na temat zaburzeń komunikacji językowej w zespołach dysfunkcji wykonawczej.	P7S WG
W15	Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego i diagnostyki zaburzeń mowy w uszkodzeniach podkorowych.	P7S WG
W16	Posiada wiedzę na temat przyczyn i obrazu klinicznego udaru mózgu.	P7S WG
W17	Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego podstawowych schorzeń układu pozapiramidowego.	P7S WG
W18	Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego stwardnienia rozsianego.	P7S WG
W19	Posiada wiedzę na temat obrazu klinicznego najczęstszych chorób obwodowego układu nerwowego.	P7S WG
W20	Posiada wiedzę na temat przebiegu głównych nerwów czaszkowych biorących udział w procesach mowy.	P7S WG
W21	Zna możliwości strukturalnego i czynnościowego obrazowania mózgu u pacjentów z zaburzeniami mowy.	P7S WG
W22	Posiada wiedzę na temat etiopatogenezy i obrazu klinicznego mózgowego porażenia dziecięcego.	P7S WG
W23	Posiada wiedzę na temat zaburzeń mowy w chorobach nerwowo mięśniowych.	P7S WG
W24	Posiada wiedzę w zakresie audiologii i vestibulologii.	P7S WG
W25	Dysponuje wiedzą oraz terminologią w zakresie zaburzeń słuchu i równowagi przydatną w specjalności logopedycznej.	P7S WG
W26	Zna metody diagnostyczne zaburzeń równowagi oraz niedosłuchu przydatne w postępowaniu neurologopedycznym.	P7S WG

W27	Zna główne przyczyn powstawania dysfunkcji głosu i jej wpływu na zaburzenia logopedyczne.	P7S_WG
W28	Zna foniatryczne uwarunkowania wypowiedzi językowej.	P7S_WK
W29	Dysponuje wiedzą dotyczącą uwarunkowań patologicznych narządu głosu.	P7S_WG
W30	Posiada podstawową wiedzę na temat fizjologii zaburzeń połykania i jego roli w zagadnieniach logopedycznych.	P7S_WG
W31	Zna laryngologiczne i neurologiczne przyczyny dysfagii i ich wpływ na funkcje zaburzeń językowych.	P7S_WG
W32	Posiada specjalistyczną wiedzę potrzebną do przeprowadzania diagnostyki i terapii neurologopedycznej u chorych z dysfagią.	P7S_WG
W33	Posiada wiedzę na temat psychiatrii jako specjalności medycznej zajmującej się schorzeniami w wyniku których może dochodzić do zaburzeń mowy i mówienia.	P7S_WG
W34	Zna przyczyny powstawania zaburzeń mowy i mówienia u pacjentów z diagnozą psychiatryczną.	P7S_WG
W35	Posiada wiedzę na temat rodzaju patologii mówienia u pacjentów psychiatrycznych w porównaniu z pacjentami neurologicznymi.	P7S_WG
W36	Zna zasady metodologii badań prowadzonych w neurologopedii.	P7S_WG
W37	Zna neurolingwistyczne i psycholingwistyczne uwarunkowania wypowiedzi językowych tworzonych przez dzieci z zaburzeniami mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogenego.	P7S_WG
W38	Posiada wiedzę na temat zaburzeń mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogenego u dzieci.	P7S_WG
W39	Zna neurologiczne uwarunkowania zaburzeń mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogenego u dzieci.	P7S_WK
W40	Zna medyczne uwarunkowania diagnozy i terapii neurologopedycznej w zakresie zaburzeń mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogenego u dzieci.	P7S_WK
W41	Zna alternatywne metody komunikacji w terapii zaburzeń mowy.	P7S_WG
W42	Posiada wiedzę na temat istoty, etiologii oraz klasyfikacji zaburzeń mowy o charakterze afazji i dyzartrii.	P7S_WG
W43	Zna podstawowe mechanizmy zaburzeń programowania językowego w afazji oraz objawy charakterystyczne dla jej poszczególnych typów.	P7S_WG
W44	Posiada wiedzę na temat możliwych przyczyn afazji i dyzartrii, jak również czynników modyfikujących ich obraz.	P7S_WG
W45	Posiada wiedzę na temat diagnozy różnicowej afazji i dyzartrii.	P7S_WG
W46	Posiada wiedzę na temat różnic w zakresie funkcjonowania językowego w starzeniu fizjologicznym i patologicznym.	P7S_WG
W47	Posiada wiedzę na temat zaburzeń językowych w chorobach neurozwyrodnieniowych przebiegających z otępieniem.	P7S_WG
W48	Posiada wiedzę w zakresie metodyki prowadzenia diagnozy i terapii neurologopedycznej chorych z afazją, dyzartrią oraz zaburzeniami otępiennymi.	P7S_WG

LP	Umiejętności Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz potrafi:	odniesienie do efektów z PRK
U1	Potrafi analizować dyskurs zaburzony z uwzględnieniem wiedzy neurologicznej, foniatrycznej, audiologicznej oraz lingwistycznej.	P7S_UW
U2	Potrafi rozpoznawać, różnicować i diagnozować zaburzenia komunikacji językowej o etiologii korowej, podkorowej i psychogennej w różnych grupach wiekowych.	P7S_UW
U3	Potrafi dokonywać oceny neuropsychologicznej procesów poznawczych.	P7S_UW
U4	Potrafi przeprowadzić podstawową ocenę procesów językowych.	P7S_UW
U5	Potrafi zróżnicować afazję i dyzartrię.	P7S_UW
U6	Potrafi ocenić rodzaj afazji i dyzartrii.	P7S_UW
U7	Potrafi ocenić, czy objawy stwierdzone u osoby badanej mają charakter odpowiadający fizjologicznemu czy patologicznemu starzeniu się układu nerwowego.	P7S_UW
U8	Potrafi ocenić zaburzenia mowy u pacjenta z zespołem otępiennym.	P7S_UW
U9	Potrafi ocenić i zidentyfikować charakterystyczne elementy zaburzeń mowy u osób z dysfunkcją wykonawczą.	P7S_UW
U10	Potrafi ocenić zaburzenia mowy u pacjentów z udarem mózgu, padaczką, po urazie czaszkowo-mózgowym, z uszkodzeniem podkorowym mózgu, z chorobami obwodowego układu nerwowego, ze stwardnieniem rozsianym.	P7S_UW
U11	Potrafi zaproponować podstawową terapię zaburzeń mowy u pacjentów ze schorzeniami neurologicznymi o różnej etiologii.	P7S_UO
U12	Potrafi dokonać analizy najważniejszych zaburzeń słuchu oraz patologii błędnika w kontekście zaburzeń komunikacji językowej.	P7S_UW
U13	Potrafi prawidłowo analizować wyniki badań audiologicznych.	P7S_UW

U14	Potrafi rozpoznać podstawowe zaburzenia foniatryczne z punktu widzenia zaburzonej komunikacji językowej.	P7S_UW
U15	Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu logopedii, psychologii, neurologii oraz foniatry do interpretacji wyników badań dotyczących zaburzeń narządu głosu.	P7S_UW
U16	Potrafi rozpoznać zaburzenia związane z procesem połykania z punktu widzenia zaburzeń komunikacji językowej.	P7S_UW
U17	Potrafi różnicować i diagnozować chorych z zaburzeniami połykania.	P7S_UW
U18	Potrafi wykorzystywać swoją wiedzę we współpracy z innymi specjalistami z zakresu medycyny oraz logopedii.	P7S_UW
U19	Potrafi dokonywać oceny tempa i treści wypowiedzi pacjentów z zaburzeniami psychicznymi.	P7S_UW
U20	Potrafi rozpoznawać i różnicować typowe schorzenia natury psychiatrycznej.	P7S_UW
U21	Potrafi monograficznie opracować wybrany problem neurologopedyczny, korzystając z kompetencji neurologicznych, foniatrycznych, audiologicznych i lingwistycznych.	P7S_UW
U22	Potrafi dokonać porównania objawów językowych zaburzeń mowy u dzieci z chorobami neurologicznymi, foniatrycznymi i audiologicznymi.	P7S_UW
U23	Potrafi przeprowadzić diagnozę neurologopedyczną dzieci dotkniętych zaburzeniami mowy pochodzenia korowego, podkorowego i psychogennego.	P7S_UW
U24	Potrafi opracować program efektywnej terapii neurologopedycznej u dzieci.	P7S_UO
U25	Potrafi objaśniać patomechanizm zaburzeń programowania języka w afazji i zaburzeń wykonawczych mowy w dyszartrii.	P7S_UW
U26	Potrafi dostrzegać i uzasadniać wpływ czynników biologicznych, psychicznych i społecznych na obraz nabytych zaburzeń mowy u osób dorosłych i starszych.	P7S_UW
U27	Potrafi interpretować nabyte zaburzenia mowy na tle i w kontekście innych objawów uszkodzeń ośrodkowego układu nerwowego - poznawczych, behawioralnych, emocjonalnych.	P7S_UW
U28	Potrafi różnicować procesy starzenia fizjologicznego i patologicznego.	P7S_UW
U29	Potrafi dostrzegać znaczenie prognostyczne wybranych cech komunikacji językowej osób u starszych dla wczesnej diagnozy procesów otępiennych.	P7S_UW
U30	Potrafi przeprowadzić badanie neurologopedyczne chorych z afazją, dyszartrią oraz zaburzeniami otępiennymi, postawić diagnozę.	P7S_UK
U31	Potrafi opracować zindywidualizowany program terapii.	P7S_UO

LP	Kompetencje społeczne Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz jest gotów do:	odniesienie do efektów z PRK
K1	Ma świadomość ważności podejmowanych działań diagnostyczno-terapeutycznych.	P6S_KR
K2	Ma świadomość konieczności przestrzegania zasad etycznych, praw pacjenta i tajemnicy zawodowej.	P6S_KR
K3	Ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności dotyczących zasad pracy z osobą z zaburzeniami mowy oraz konieczności ich stałej aktualizacji w kontekście wykonywanego zawodu.	P7S_KK
K4	Ma poczucie odpowiedzialności dotyczące ciągłego doksztalcania się w zakresie wiedzy audiologicznej i oto-neurologicznej.	P7S_KO
K5	Posiada świadomość podejmowania działań mających na celu poprawę stanu dysfunkcji narządu głosu.	P7S_KK
K6	Ma świadomość podejmowanych działań diagnostyczno-terapeutycznych w schorzeniach laryngologicznych.	P7S_KK
K7	Potrafi precyzyjnie przekazywać informację pacjentowi i jego rodzinie dotyczącą diagnozowanych problemów językowych pacjenta.	P7S_KR
K8	Rozwija empatyczne podejście do pacjenta.	P7S_KR
K9	Dbą o atmosferę bezpieczeństwa i komfortu psychicznego w trakcie procesu diagnostycznego.	P7S_KR
K10	Potrafi współpracować z różnymi profesjonalistami zajmującymi się opieką nad osobami z zaburzeniami mowy.	P7S_KK
K11	Potrafi komunikować się z pacjentem oraz informować jego otoczenie o zaistniałych problemach zaburzeń słuchu i równowagi.	P7S_KO
K12	Wykazuje umiejętność współpracy z najbliższym otoczeniem chorego w przypadkach schorzeń narządu głosu.	P7S_KO
K13	Ma poczucie odpowiedzialności zawodowej oraz przejawia troskę o losy pacjentów ze schorzeniami foniatrycznymi.	P7S_KO
K14	Potrafi precyzyjnie przekazywać informację pacjentowi i jego rodzinie dotyczącą diagnozowanych problemów z zaburzeniami połykania.	P7S_KO
K15	W procesie diagnostyczno-terapeutycznym jest otwarty na współpracę nie tylko z pacjentem, ale także z jego rodziną oraz innymi specjalistami.	P7S_KK

K16	W bezpośredniej pracy z chorym uwzględnia konieczność indywidualizacji programu terapeutycznego, kierując się dobrem pacjenta oraz chęcią realizacji zamierzonych celów terapeutycznych.	P7S KR
K17	Ma świadomość poszerzenia wiedzy oraz neurologopedycznych umiejętności.	P6S KK

Program studiów podyplomowych

Wydział	Wydział Lekarski oraz Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Collegium Medicum
Nazwa studiów podyplomowych	Podstawy psychoterapii

Ogólny opis studiów podyplomowych

Celem studiów jest przekazanie słuchaczowi podstaw wiedzy o psychoterapii i wykorzystaniu jej do funkcjonowania w roli psychoterapeuty, a także przygotowanie do treningu podstawowych umiejętności terapeutycznych oraz analiza własnych doświadczeń klinicznych. Studia obejmują zagadnienia z zakresu m.in.: podejścia psychoanalitycznego, podejścia poznawczego, podejścia behawioralnego, podejścia systemowego, podstaw medycyny i psychologii oraz teorii osobowości ilustrujące różne sposoby rozumienia normatywnego i patologicznego rozwoju osobowości, a także podstawowe techniki diagnozy osobowości. Słuchacz pozna objawy najczęściej występujących chorób somatycznych wymagających konsultacji lekarskiej oraz objawy obserwowane w przebiegu zaburzeń psychicznych. Potrafi klasyfikować choroby psychiczne oraz zasady stawiania diagnozy lekarskiej wg obowiązujących systemów klasyfikacyjnych. W czasie dwuletniego kształcenia bardzo duży nacisk położony jest na aspekt praktyczny. Podczas zajęć ćwiczeniowych z dialogu terapeutycznego, słuchacz zostanie zapoznany z zasadami oddziaływań psychospołecznych. Pozna reguły uruchamiania niespecyficznego i specyficznego oddziaływań leczących, zasady tworzenia relacji terapeutycznej oraz zasady rozumienia niejawnych treści wypowiedzi pacjenta. Pozna praktyczne zasady funkcjonowania w roli psychoterapeuty w terapii indywidualnej oraz różnice w prowadzeniu psychoterapii indywidualnej, w zależności od zaburzeń psychicznych pacjenta. Zdobędzie umiejętność prowadzenia konsultacji rodzinnej, diagnozy relacji rodzinnej oraz zastosowania podstawowych systemowych technik terapeutycznych w pracy z rodziną. Ukończenie studiów podyplomowych „Podstawy psychoterapii” umożliwi kontynuację nauki na studiach podyplomowych „Szczegółowe zagadnienia psychoterapii”. Kierunki studiów „Podstawy psychoterapii” oraz „Szczegółowe zagadnienia psychoterapii” stanowią składową teoretyczno-ćwiczeniową szkolenia do Certyfikatu Psychoterapeuty prowadzonego przez Katedrę Psychoterapii UJ CM i atestowanego przez Sekcję Naukową Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego. Szczegółowe warunki uzyskania certyfikatu określone są przez Polskie Towarzystwo Psychiatryczne. (<http://www.psychoterapia.wl.uj.edu.pl/kursy/certyfikat>).

Efekty uczenia się

(dla kwalifikacji cząstkowych uwzględniających charakterystyki drugiego stopnia PRK na poziomie 6, 7 albo 8 PRK określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji)

Wszystkie efekty uczenia się określone w programie danych studiów podyplomowych powinny stanowić odniesienie do efektów z PRK na tym samym poziomie.

LP	Wiedza Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz zna i rozumie:	odniesienie do efektów z PRK
W1	Posiada specjalistyczną wiedzę z zakresu psychoterapii, budowania relacji terapeutycznej i specyficznych fenomenów zachodzących w psychoterapii w szczególności w psychoterapii indywidualnej.	P7S_WG
W2	Posiada specjalistyczną wiedzę z zakresu psychopatologii, diagnostyki i kwalifikacji pacjentów psychiatrycznych do leczenia psychoterapeutycznego.	P7S_WG
W3	Zna czynniki indywidualne, rodzinne i kulturowe predysponujące do zachorowania.	P7S_WK
W4	Zna podstawowe zagadnienia społeczne i etyczne.	P7S_WK

LP	Umiejętności Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz potrafi:	odniesienie do efektów z PRK
U1	Potrafi postawić diagnozę i ocenić możliwości lecznicze.	P7S_UW
U2	Potrafi odróżnić aktualne zakłócenia procesów psychicznych od okoliczności, stanowiących predyspozycję do ich powstawania.	P7S_UW
U3	Potrafi komunikować się swobodnie z pacjentami z różnymi rodzajami zaburzeń psychicznych.	P7S_UW
U4	Potrafi ocenić efekty oddziaływań terapeutycznych, wyciągać wnioski z przebiegu przeprowadzanych procesów psychoterapii indywidualnej i krytycznie oceniać swoje działania.	P7S_UK
U5	Potrafi zidentyfikować zjawiska w relacjach pomiędzy pacjentem a terapeutą.	P7S_UK
U6	Potrafi współpracować interdyscyplinarnie oraz zaplanować z innymi specjalistami program leczenia.	P7S_UO
U7	Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł.	P7S_UU
U8	Ma świadomość ograniczenia swojej wiedzy i umiejętności, dokonuje samooceny własnych kompetencji.	P7S_UU
U9	Rozumie potrzeby superwizji i treningu własnego dla prawidłowego prowadzenia procesu psychoterapii.	P7S_UU

LP	Kompetencje społeczne Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz jest gotów do:	odniesienie do efektów z PRK
K1	Potrafi współpracować z przedstawicielami innych zawodów medycznych zaangażowanymi w leczenie pacjenta.	P7S_KK
K2	Odnosi się obiektywnie i nieoceniająco do treści psychicznych wnoszonych w procesie psychoterapii indywidualnej przez pacjenta.	P7S_KO
K3	Posiada świadomość znaczenia procesów emocjonalnych dla funkcjonowania człowieka.	P7S_KO
K4	Potrafi współpracować z przedstawicielami innych zawodów medycznych zaangażowanymi w leczenie pacjenta.	P7S_KO
K5	Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego osobistego, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.	P7S_KR

K6	Rozumie potrzebę rozwijania wiedzy o człowieku i psychoterapii. W miarę możliwości aktywnie uczestniczy samodzielnie lub we współpracy w jej poszerzaniu.	P7S_KR
----	---	--------

Program studiów podyplomowych

Wydział	Wydział Lekarski oraz Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Collegium Medicum
Nazwa studiów podyplomowych	Psychogeriatrya z elementami neuropsychologii

Ogólny opis studiów podyplomowych

Celem studiów podyplomowych „Psychogeriatrya z elementami neuropsychologii” jest przekazanie słuchaczom specjalistycznej teoretycznej i praktycznej wiedzy z zakresu psychogeriatryi ze szczególnym uwzględnieniem wybranych zagadnień neuropsychologicznych przydatnych w pracy klinicznej i w opiece nad osobami starszymi.

Studia mają charakter doskonalący - umożliwiają doskonalenie i usystematyzowanie posiadanej wiedzy, z zakresu diagnozy i rehabilitacji funkcji poznawczych w kontekście całościowych oddziaływań klinicznych wobec chorych w wieku podeszłym oraz ich rodzin.

Wykłady prezentują szeroki zakres wiedzy obejmujący m. in. tematykę: biopsychospołecznych aspektów leczenia osób w podeszłym wieku, ze szczególnym uwzględnieniem problemów zdrowotnych: internistycznych, neurologicznych i psychiatrycznych oraz neuropsychologiczne zagadnienia diagnostyczno-terapeutyczne osób starszych, wybrane metody diagnozy oceny funkcji poznawczych i rehabilitacji neuropsychologicznej.

Szczególny nacisk położono na kształcenie praktycznych umiejętności z wykorzystaniem analizy przypadków.

Seminaria i warsztaty prowadzone przez specjalistów psychologii klinicznej w zakresie neuropsychologii umożliwią rozwijanie umiejętności przede wszystkim w zakresie przeprowadzenia przesiewowych badań neuropsychologicznych, diagnozy wybranych funkcji poznawczych oraz oceny uzyskanych wyników badania, a także interpretacji ich wyników w kontekście biopsychospołecznej sytuacji osoby starszej.

Efekty uczenia się

(dla kwalifikacji cząstkowych uwzględniających charakterystyki drugiego stopnia PRK na poziomie 6, 7 albo 8 PRK określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji)

Wszystkie efekty uczenia się określone w programie danych studiów podyplomowych powinny stanowić odniesienie do efektów z PRK na tym samym poziomie.

LP	Wiedza Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz zna i rozumie:	odniesienie do efektów z PRK
W1	Zna standardy leczenia osób starszych oraz kierunki rozwoju geriatryi.	P7S_WG
W2	Zna zasady oraz trudności w prowadzeniu wywiadów, badaniu fizykalnym oraz ocenie stanu psychicznego starszego chorego.	P7S_WG
W3	Zna obraz kliniczny i przebieg najczęstszych chorób przewlekłych wieku podeszłego.	P7S_WG
W4	Ma wiedzę na temat zasad współpracy oraz poprawnej komunikacji i przyczyn utrudniających porozumiewanie się z osobami w starszym wieku.	P7S_WG
W5	Zna zasady pracy interdyscyplinarnego zespołu geriatrycznego i jego znaczenie w leczeniu chorób w starszym wieku.	P7S_WG
W6	Zna odrębności farmakoterapii w starszym wieku i zagrożenia z nią związane.	P7S_WG
W7	Zna podstawy pielęgnowania osób starszych chorych somatycznie.	P7S_WG
W8	Posiada wiadomości z epidemiologii, patogenez, diagnostyki i leczenia najczęściej występujących zaburzeń psychicznych u pacjentów w starszym wieku w przebiegu chorób somatycznych.	P7S_WG
W9	Zna fizjologię snu z uwzględnieniem procesu starzenia, konsekwencje zdrowotne niedoboru snu oraz farmakoterapię zaburzeń snu u osób w wieku starszym.	P7S_WG
W10	Posiada informacje na temat etiopatogenezy i leczenia zaburzeń afektywnych wieku podeszłego.	P7S_WG
W11	Zna rodzaje depresji podeszłego wieku i różnice między depresją a otępieniem.	P7S_WG
W12	Posiada podstawowe wiadomości z epidemiologii, patogenez, diagnostyki i leczenia zaburzeń psychicznych towarzyszących zespołom otępiennym, psychozom,	P7S_WG
W13	Zna charakterystykę podstawowych zespołów otępiennych i metody ich diagnozy.	P7S_WG
W14	Zna podstawy teoretyczne i terminy kształtujące przedmiot badań neuropsychologii.	P7S_WG
W15	Zna na poziomie podstawowym budowę, strukturę i funkcję mózgu w ujęciu neuropsychologii klinicznej.	P7S_WG
W16	Zna specyfikę związku poszczególnych obszarów mózgowych z funkcjonowaniem poznawczym, emocjonalnym i behawioralnym człowieka.	P7S_WG
W17	Zna podstawowe metody przesiewowe diagnozy neuropsychologicznej poszczególnych funkcji poznawczych.	P7S_WG
W18	Zna charakterystykę i podziały zaburzeń mowy o typie afazji i dyzartrii powstającymi na skutek organicznego uszkodzenia mózgu.	P7S_WG
W19	Zna specyfikę psychologiczną i mózgową organizacji dowolnych czynności ruchowych i ich zaburzeń w postaci apraksji.	P7S_WG

W20	Zna charakterystykę zaburzeń percepcji o typie agnozji wzrokowej, słuchowej, dotykowej.	P7S_WG
W21	Zna specyfikę zaburzeń uwagi i pamięci w organicznych uszkodzeniach mózgu.	P7S_WG
W22	Zna charakterystykę różnicową zaburzeń o etiologii psychicznej i organicznej.	P7S_WG
W23	Zna podstawowe założenia i zasady rehabilitacji neuropsychologicznej.	P7S_WG
W24	Zna charakterystykę zjawiska plastyczności mózgu i czynniki warunkujące przebieg i skuteczność rehabilitacji neuropsychologicznej.	P7S_WG
W25	Zna koncepcje i teoretyczne podstawy technik rehabilitacyjnych wybranych dysfunkcji poznawczych.	P7S_WG
W26	Zna proces starzenia się w kategoriach rozwojowych.	P7S_WG
W27	Zna sytuację starzejącej się osoby z punktu widzenia systemowych zależności rodzinnych.	P7S_WG
W28	Zna specyfikę seksualności osób starszych i najczęstsze problemy seksualne dla tego wieku.	P7S_WG
W29	Zna zasady oraz różne metody i techniki wspomaganie funkcjonowania pamięci w starszym wieku.	P7S_WG
W30	Zna koncepcję jakości życia i jakości życia uwarunkowanej stanem zdrowia w odniesieniu do osób starszych.	P7S_WG
W31	Zna rolę wyznaczników psychospołeczno-ekonomicznych warunkujących jakość życia w wieku starszym.	P7S_WG
W32	Zna zagadnienia dotyczące składu żywności, jej podstawowych składników odżywczych i ich wpływu na stan zdrowia pacjenta w starszym wieku.	P7S_WG
W33	Zna wpływ wartości sensorycznej żywności na zachowania żywieniowe starszej osoby.	P7S_WG
W34	Ma wiedzę na temat wpływu aktywności fizycznej na osoby w starszym wieku.	P7S_WG
W35	Rozumie znaczenie duchowości i religijności w życiu człowieka, szczególnie w odniesieniu do osób starszych.	P7S_WG
W36	Zna konsekwencje zdrowotne zachodzących zmian demograficznych w aspekcie stanu zdrowia populacji osób starszych.	P7S_WK
W37	Zna procesy starzenia narządów i układów, ze szczególnym uwzględnieniem układu nerwowego oraz znaczenie tego zjawiska dla przebiegu funkcji poznawczych w starszym wieku.	P7S_WK
W38	Zna wielkie problemy geriatryczne i ich znaczenie dla przebiegu procesu starzenia i rokowania osób starszych.	P7S_WK
W39	Zna zasady opiniowania sądowego dotyczącego kwestii ubezwłasnowolnienia oraz wad oświadczeń woli związanych z występowaniem zaburzeń psychicznych i neurologicznych w wieku starszym.	P7S_WK
W40	Posiada wiedzę nt. Uniwersytetów Trzeciego Wieku, klubów seniora, stowarzyszeń na rzecz seniorów działających w Polsce.	P7S_WK
W41	Zna prawa i obowiązki pacjenta, z uwzględnieniem sytuacji osób starszych.	P7S_WK

LP	Umiejętności Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz potrafi:	odniesienie do efektów z PRK
U1	Potrafi określić jaki wpływ na stan zdrowia mogą mieć zachodzące zmiany demograficzne.	P7S_UW
U2	Potrafi opisać fizjologiczny proces starzenia narządów i układów organizmu.	P7S_UW
U3	Potrafi zastosować poszczególne narzędzia oceny geriatrycznej w aspekcie funkcjonalnym, fizykalnym (ryzyko upadków, odleżyn, niedożywienia), mentalnym (MMSE, test rysowania zegara).	P7S_UW
U4	Potrafi opisać wielkie problemy geriatryczne, podać przyczyny oraz następstwa i zaplanować strategię postępowania.	P7S_UW
U5	Potrafi scharakteryzować schorzenia o często atypowym obrazie klinicznym w starszym wieku.	P7S_UW
U6	Potrafi scharakteryzować zasady indywidualizacji terapii w starszym wieku oraz przedstawić metody ograniczania farmakoterapii z uwzględnieniem strategii postępowania nefarmakologicznego.	P7S_UW
U7	Identyfikuje problemy pielęgnacyjne osób starszych chorych somatycznie.	P7S_UW
U8	Rozpoznaje zaburzenia psychiczne u pacjentów w podeszłym wieku.	P7S_UW
U9	Rozpoznaje poszczególne zaburzenia snu w wieku starszym oraz potrafi wdrożyć podstawowe interwencje behawioralne zgodne z zasadami higieny snu.	P7S_UW
U10	Potrafi rozpoznać zaburzenia depresyjne wieku podeszłego i rozróżnia objawy depresji od objawów somatycznych.	P7S_UW
U11	Prawidłowo rozpoznaje specyficzne zaburzenia psychiczne dla wieku podeszłego, potrafi edukować pacjenta i jego rodzinę, stosować podstawowe procedury terapeutyczne i lecznicze zgodnie z kompetencjami	P7S_UW

U12	Potrafi przeprowadzić badanie funkcji poznawczych przy użyciu przesiewowych testów neuropsychologicznych do badania otępienia.	P7S_UW
U13	Potrafi przeprowadzić ocenę funkcjonowania pacjenta w sytuacjach codziennych z użyciem wybranych skal oraz zinterpretować uzyskane wyniki.	P7S_UW
U14	Potrafi scharakteryzować i rozpoznać zaburzenia neuropsychologiczne powstające na skutek uszkodzenia wybranych struktur mózgowych.	P7S_UW
U15	Potrafi przyporządkować obserwowane deficyty neuropsychologiczne do lokalizacji uszkodzenia centralnego systemu nerwowego.	P7S_UW
U16	Potrafi w procesie diagnozy neuropsychologicznej dobrać odpowiednie przesiewowe narzędzia testowe do oceny i wyjaśnienia obserwowanych zaburzeń poznawczych.	P7S_UW
U17	Potrafi właściwie stawiać cele diagnozy neuropsychologicznej.	P7S_UW
U18	Potrafi dokonać wyboru właściwych narzędzi testowych w diagnozie ogniskowych zaburzeń neuropsychologicznych u osób starszych.	P7S_UW
U19	Potrafi przeprowadzić diagnozę zaburzeń pamięci, agnozji, praktyki, pomijania stronnego przy pomocy testów neuropsychologicznych i prób klinicznych.	P7S_UW
U20	Zna metody sporządzania analizy przypadków klinicznych i opinii neuropsychologicznych osób starszych.	P7S_UW
U21	Potrafi dobrać i zastosować odpowiednie techniki rehabilitacji funkcji poznawczych osób starszych do obserwowanych u nich deficytów neuropsychologicznych.	P7S_UW
U22	Potrafi ocenić efekty prowadzonej rehabilitacji poznawczej osób starszych.	P7S_UW
U23	Potrafi zdiagnozować relacje w rodzinie osoby starzejącej się.	P7S_UW
U24	Potrafi zastosować model jakości życia i jakości życia uwarunkowanej stanem zdrowia do oceny stanu zdrowia osób starszych.	P7S_UW
U25	Potrafi wskazać rolę czynników psycho-społeczno-ekonomicznych dla oceny jakości życia osób starszych.	P7S_UW
U26	Potrafi rozpoznać zapotrzebowanie chorego na składniki odżywcze i wskazać odpowiednie techniki kulinarne przyrządzania potraw dla starszej osoby	P7S_UW
U27	Potrafi krytycznie ocenić dostępne źródła informacji na temat diety osoby starszej.	P7S_UW
U28	Potrafi przeprowadzić rozmowę ze starszym pacjentem postępując zgodnie z zasadami komunikacji.	P7S_UK
U29	Prawidłowo rozpoznaje specyficzne zaburzenia psychiczne dla wieku podeszłego, potrafi edukować pacjenta i jego rodzinę, stosować podstawowe procedury terapeutyczne i lecznicze zgodnie z kompetencjami zawodowymi.	P7S_UK
U30	Rozumie zasady stosowania instytucji ubezwłasnowolnienia celem pomocy osobie starszej w rozwiązywaniu jej problemów zdrowotnych	P7S_UK
U31	Potrafi rozmawiać z osobami starszymi na temat intymności i seksualności w sposób nieoceniający i otwarty.	P7S_UK
U32	Potrafi zaprojektować i przeprowadzić sesję treningu pamięci dla osób starszych.	P7S_UK
U33	Potrafi rozmawiać o przemijaniu i śmierci zarówno z pacjentem jak i jego rodziną.	P7S_UK
U34	Ma umiejętność szybkiego wyszukiwania i kontaktowania się z podmiotami działającymi na rzecz edukacji oraz aktywności społecznej osób starszych w celu znalezienia instytucji odpowiedniej dla pacjenta w określonej sytuacji zdrowotnej, rodzinnej i społecznej.	P7S_UK
U35	Potrafi dobrać odpowiednie sposoby pracy i metody komunikacji do poszczególnych grup osób starszych.	P7S_UO
U36	Potrafi współpracować z konsultującym lekarzem psychiatrą.	P7S_UO
U37	Potrafi rozpoznać typowe sytuacje nieprzestrzegania praw pacjenta i aktywnie przeciwdziałać naruszaniu praw pacjenta oraz egzekwować przestrzeganie praw pacjenta w wieku starszym.	P7S_UO
U38	Potrafi wyznaczyć cele w podejmowanej aktywności fizycznej osób w starszym wieku.	P7S_UU

LP	Kompetencje społeczne Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz jest gotów do:	odniesienie do efektów z PRK
K1	Ma świadomość konieczności rehabilitacji neuropsychologicznej osób starszych posiadający dysfunkcje poznawcze.	P7S_KK
K2	Potrafi współpracować z różnymi profesjonalistami zajmującymi się opieką nad osobą starszą, uwzględniając dokonaną przez nią ocenę jakości życia.	P7S_KK
K3	Posiada umiejętność efektywnej pracy jako członek lub lider interpersonalnego zespołu geriatrycznego.	P7S_KO
K4	Dysponuje umiejętnością zaplanowania odpowiedniego postępowania diagnostyczno-terapeutycznego i opiekuńczego wspólnie z pacjentem, jego rodziną lub opiekunami uwzględniającego stan zdrowia chorego, możliwość współuczestnictwa w procesie leczenia, preferencje i cele leczenia.	P7S_KO

K5	Potrafi współpracować z osobą starszą zachowując rozumienie etiologii obserwowanych deficytów neuropsychologicznych.	P7S_KO
K6	Rozumie sytuację osoby starzejącej się w szerszym kontekście rodzinnym i kulturowym.	P7S_KO
K7	Potrafi współpracować z osobą starszą na gruncie różnych aktywności zawodowych, dokonana przez nią ocenę jakości życia.	P7S_KO
K8	Rozwijać relację terapeuta osoba starsza w odniesieniu do podejmowania aktywności fizycznej.	P7S_KO
K9	Rozumie i przestrzega prawo pacjenta do sakramentów, szczególnie sakramentu pojednania.	P7S_KO
K10	Zna przykłady dobrych praktyk, których stosowanie ma zapewnić poszanowanie praw pacjenta.	P7S_KO
K11	Ma świadomość konieczności przestrzegania zasad etycznych, praw pacjenta, tajemnicy zawodowej oraz postawy odpowiedzialności wobec osób starszych, dla których dobra stara się pracować. Prezentuje postawę otwartości wobec potrzeb osób starszych.	P7S_KR
K12	Ma świadomość posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności dotyczących zasad pracy z osobą starszą oraz konieczności ich stałej aktualizacji w kontekście wykonywanego zawodu.	P7S_KR
K13	Posiada umiejętność efektywnej pracy jako członek lub lider interpersonalnego zespołu geriatrycznego.	P7S_KR
K14	Rozwija empatyczne podejście do osoby starszej.	P7S_KR
K15	Ma świadomość kiedy należy przeprowadzić sądowe badania psychiatryczno-psychologiczne w związku ze stanem zdrowia osoby starszej i jej sytuacją psychospołeczną.	P7S_KR
K16	Dbą o atmosferę bezpieczeństwa i komfortu psychicznego pacjenta w trakcie procesu diagnostycznego.	P7S_KR
K17	Przekazuje w sposób empatyczny informację o wynikach badania zarówno samemu pacjentowi jak i jego rodzinie.	P7S_KR
K18	Potrafi współpracować z osobą starszą zachowując rozumienie etiologii obserwowanych deficytów neuropsychologicznych.	P7S_KR
K19	Przyjmuje otwartą, nieoceniającą postawę wobec seksualności osób starszych.	P7S_KR
K20	Zna przykłady dobrych praktyk, których stosowanie ma zapewnić poszanowanie praw pacjenta.	P7S_KR

Program studiów podyplomowych

Wydział	Wydział Lekarski oraz Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Collegium Medicum
Nazwa studiów podyplomowych	Psychoonkologia w praktyce klinicznej

Ogólny opis studiów podyplomowych

Celem studiów podyplomowych jest przekazanie słuchaczowi specjalistycznej wiedzy z zakresu onkologii oraz psychologii niezbędnej w pracy psychoonkologa.

Studia mają charakter doskonalący - umożliwiają doskonalenie i usystematyzowanie posiadanej wiedzy, przygotowanie do pracy w zespołach opieki paliatywnej i hospicjach, a także po spełnieniu warunków określonych przez Polskie Towarzystwo Psychoonkologiczne, ubieganie się o przyznanie certyfikatu psychoonkologa.

Wykłady prezentują szeroki zakres obejmujący tematykę m. in.: biopsychosocjalnych aspektów choroby onkologicznej dla osób w wieku rozwojowym i dorosłych, zagadnień diagnostyczno-terapeutycznych w procesie leczenia onkologicznego, metod diagnozy i interwencji oraz terapii psychoonkologicznej (m. in. Racjonalnej Terapii Zachowań), a także zagadnienia związane z leczeniem bólu, opieką paliatywną oraz pomocą chorym w okresie terminalnym.

Szczególny nacisk położono na kształcenie praktycznych umiejętności, przede wszystkim w zakresie diagnozy psychoonkologicznej (rozumienia procesu adaptacji pacjenta i jego rodziny do leczenia, opisu trudności w radzeniu sobie ze stresem, analizie zasobów wspierających w procesie leczenia) oraz planowania i wdrożenia działań interwencyjnych.

Warsztaty supervizyjne prowadzone przez certyfikowanych psychoonkologów, umożliwią rozwijanie umiejętności budowania terapeutycznego kontaktu z pacjentem i jego rodziną.

W trakcie praktyk słuchacz w warunkach klinicznych, pod nadzorem certyfikowanego psychoonkologa, osobiście podejmuje kontakt z osobą chorą onkologicznie i/lub członkiem jej rodziny przez co ćwiczy zawodowe umiejętności diagnostyczno-interwencyjne. Studia mają charakter interdyscyplinarny i oferują profesjonalne przeszkolenie słuchaczy w zakresie psychoonkologii.

Wykładowcami są specjaliści, praktycy o dużym doświadczeniu z zakresu onkologii, psychoonkologii, psychologii klinicznej, psychiatrii oraz specjaliści z innych dyscyplin naukowych.

Innowacyjność i unikalny charakter studiów związane są z komplementarnym realizowaniem programu kształcenia zarówno teoretycznego, jak i praktycznego w warunkach klinicznych w czasie praktyk.

Studia realizowane są przy współpracy Stowarzyszenia Wspierania Onkologii Unicom.

Studia realizowane są pod patronatem Polskiego Towarzystwa Psychoonkologicznego.

Efekty uczenia się

(dla kwalifikacji cząstkowych uwzględniających charakterystyki drugiego stopnia PRK na poziomie 6, 7 albo 8 PRK określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji)

Wszystkie efekty uczenia się określone w programie danych studiów podyplomowych powinny stanowić odniesienie do efektów z PRK na tym samym poziomie.

LP	Wiedza Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz zna i rozumie:	odniesienie do efektów z PRK
W1	Zna kluczowe zagadnienia psychoonkologii i ich znaczenie dla personelu, pacjenta i jego rodziny.	P7S_WG
W2	Zna sytuację epidemiologii opisowej chorób onkologicznych w Polsce i na świecie.	P7S_WG
W3	Zna podstawowe czynniki odpowiedzialne za występowanie chorób onkologicznych.	P7S_WG
W4	Ma podstawową wiedzę na temat mechanizmów powstawania, znaczenia wczesnego rozpoznawania oraz podstaw patologii chorób onkologicznych.	P7S_WG
W5	Zna metody obrazowania stosowane w diagnostyce nowotworów: badania radiologiczne, tomografię komputerową, medycynę nuklearną, nuklearny rezonans jądrowy i ultrasonografię.	P7S_WG
W6	Zna podstawowe metody leczenia stosowane w onkologii (chirurgia, radioterapia / brachyterapia, chemioterapia, hormonoterapia) oraz ich mechanizmy działania.	P7S_WG
W7	Zna zasady stosowania terapii skojarzonych, a także algorytmy postępowania diagnostyczno-leczniczego w najczęstszych chorobach nowotworowych u ludzi.	P7S_WG
W8	Zna kluczowe zagadnienia Europejskiego Kodeksu Walki z Rakiem.	P7S_WG
W9	Zna proces przekazywania niepomysłnych informacji pacjentowi choremu onkologicznie o jego stanie zdrowia.	P7S_WG
W10	Zna zakres opieki pielęgniarskiej nad chorym onkologicznie.	P7S_WG
W11	Zna wybrane koncepcje psychosomatyczne i ich implikacje dla procesu zdrowienia z choroby somatycznej.	P7S_WG
W12	Zna oddziaływanie choroby onkologicznej na funkcjonowanie psychospołeczne pacjenta.	P7S_WG
W13	Zna teorie dotyczące radzenia sobie ze stresem w chorobie onkologicznej i adaptacją do choroby.	P7S_WG
W14	Zna cele i zasady przeprowadzania diagnozy psychoonkologicznej u chorych dzieci i dorosłych.	P7S_WG
W15	Zna zasady wyznaczania kierunków pomocy psychospołecznej wobec dzieci i dorosłych chorych onkologicznie.	P7S_WG
W16	Zna zagadnienia dotyczące składu żywności, jej podstawowych składników odżywczych i ich wpływu na stan zdrowia pacjenta chorego onkologicznie.	P7S_WG
W17	Zna procesy motywacyjne w podejmowaniu zmian w zachowaniach zdrowotnych pacjenta.	P7S_WG

W18	Zna problematykę funkcjonowania rodziny pacjenta w zaawansowanej chorobie onkologicznej.	P7S_WG
W19	Zna fazy adaptacji rodziny w sytuacji choroby onkologicznej.	P7S_WG
W20	Zna mechanizmy radzenia sobie z kryzysem choroby w rodzinie chorego.	P7S_WG
W21	Zna podstawowe zasady prowadzenia rozmowy z rodziną chorego i relacji między lekarzem, a rodziną chorego.	P7S_WG
W22	Zna cele i zasady funkcjonowania grup wsparcia.	P7S_WG
W23	Zna specyfikę chorób nowotworowych u dzieci i młodzieży.	P7S_WG
W24	Zna główne koncepcje i modele teoretyczne wpływu choroby przewlekłej na rozwój dziecka.	P7S_WG
W25	Zna metody radzenia sobie z chorobą onkologiczną i jej leczeniem oraz predyktorów dobrej adaptacji do choroby u dzieci i młodzieży.	P7S_WG
W26	Zna zagadnienia psychopedagogiczne oraz metody wspomagania rozwoju dzieci i młodzieży w trakcie leczenia choroby nowotworowej.	P7S_WG
W27	Zna zasady rozmawiania z dziećmi i młodzieżą o rozpoznanej chorobie onkologicznej.	P7S_WG
W28	Zna cechy kontaktu z dzieckiem i nastolatkiem oraz zasady nawiązywania relacji potrójnej (rodzic-dziecko-personel).	P7S_WG
W29	Zna biologiczne i psychologiczne mechanizmy powstawania bólu w chorobie onkologicznej.	P7S_WG
W30	Zna farmakologiczne i nefarmakologiczne metody leczenia bólu.	P7S_WG
W31	Zna mechanizmy współwystępowania zaburzeń depresyjnych i bólu.	P7S_WG
W32	Zna objawy zaburzeń psychicznych często występujących w grupie osób chorych onkologicznie.	P7S_WG
W33	Zna możliwości farmakologicznego i nefarmakologicznego leczenia zaburzeń psychicznych u osób chorych onkologicznie.	P7S_WG
W34	Zna metody nefarmakologicznego radzenia sobie z dolegliwościami somatycznymi doświadczanymi przez osoby chore onkologicznie.	P7S_WG
W35	Zna korzyści wynikające ze stosowania opieki paliatywnej w zakresie i okresie terminalnym chorego onkologicznego.	P7S_WG
W36	Zna medyczne aspekty stosowania kontrolowanej odwracalnej sedacji terminalnej.	P7S_WG
W37	Zna mechanizmy łagodzenia psychologicznych i psychopatologicznych następstw choroby i leczenia u pacjentów terminalnie chorych i ich rodzin.	P7S_WG
W38	Zna zjawiska „zmowy milczenia” i znaczenie otwartej komunikacji dla rodziny pacjenta z zaawansowaną chorobą onkologiczną.	P7S_WG
W39	Zna koncepcję jakości życia i jakości życia uwarunkowanej stanem zdrowia.	P7S_WG
W40	Zna rolę stereotypów i stygmatyzacji w postawach społecznych wobec osób z chorobami onkologicznymi.	P7S_WG
W41	Zna sposoby zapobiegania i radzenia sobie z wypaleniem zawodowym.	P7S_WG
W42	Zna podstawowe mechanizmy jakimi rządzi się proces leczenia pacjenta onkologicznego zgodny z prawami pacjenta.	P7S_WG
W43	Zna podstawy teorii komunikacji interpersonalnej: zasady komunikacji werbalnej i niewerbalnej, problemy w komunikacji, elementy ułatwiające porozumiewanie się.	P7S_WG
W44	Zna źródła błędów jatrogennych oraz czynniki istotne dla budowania terapeutycznej relacji z pacjentem i jego rodziną.	P7S_WG
W45	Zna zasady budowania systemów wsparcia dla pacjenta i jego rodziny.	P7S_WG
W46	Zna zasady budowania systemów przeciwdziałających wypaleniu zawodowemu w zespole leczącym.	P7S_WG
W47	Zna cele korzystania z systemu superwizji pracy własnej.	P7S_WG
W48	Zna kluczowe zagadnienia Europejskiego Kodeksu Walki z Rakiem.	P7S_WK
W49	Zna osobowościowe, sytuacyjne i behawioralne czynniki ryzyka chorób onkologicznych.	P7S_WK
W50	Zna czynniki i mechanizmy sprzyjające powstawaniu nowotworów u dzieci i młodzieży.	P7S_WK
W51	Zna bio-psycho-społeczne uwarunkowania objawów somatycznych doświadczanych przez osoby chore onkologicznie.	P7S_WK
W52	Zna uwarunkowania rozumienia przez dzieci pojęcia śmierci.	P7S_WK
W53	Zna wymiary holistycznego modelu zdrowia, ze szczególnym uwzględnieniem aspektu duchowości człowieka.	P7S_WK
W54	Zna zastosowanie technik Racjonalnej Terapii Zachowań pracy w rozwijaniu racjonalnych przekonań własnych, pacjenta oraz jego rodziny na temat choroby i procesu leczenia.	P7S_WK

LP	<p style="text-align: center;">Umiejętności</p> <p style="text-align: center;">Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz potrafi:</p>	odniesienie do efektów z PRK
U1	Potrafi określić znaczenie wiedzy psychoonkologicznej w praktyce klinicznej.	P7S_UW
U2	Potrafi opisać najczęściej występujące choroby onkologiczne.	P7S_UW
U3	Potrafi rozpoznać problem zgłoszony przez pacjenta i zapisać go używając semantyki stosowanej w nurcie Racjonalnej Terapii Zachowań.	P7S_UW
U4	Potrafi wskazać czynniki ryzyka nowotworów w oparciu o Europejski Kodeks Walki z Rakiem.	P7S_UW
U5	Potrafi określić zasady programów profilaktycznych i wczesnego wykrywania nowotworów.	P7S_UW
U6	Potrafi powiązać zagadnienia onkologii klinicznej z potrzebami chorego w zakresie wsparcia psychologicznego.	P7S_UW
U7	Potrafi wskazać metody diagnostyki onkologicznej.	P7S_UW
U8	Potrafi udzielić informacji o możliwych badaniach przesiewowych w onkologii (skrining).	P7S_UW
U9	Potrafi wskazać metody leczenia onkologicznego.	P7S_UW
U10	Posiada umiejętność przekazywania niepomyślnych informacji.	P7S_UW
U11	Posiada umiejętność budowania postawy „zdystansowanej troski”.	P7S_UW
U12	Potrafi wskazać zakres i kompetencje pielęgniarki w opiece nad pacjentem onkologicznym.	P7S_UW
U13	Potrafi przedstawić syntetyczny obraz współczesnej onkologii w zakresie aktualnych wyników leczenia chorych na nowotwory w Polsce.	P7S_UW
U14	Potrafi opisać postawy i zachowania sprzyjające odporności na stres i decydujące o zdrowiu.	P7S_UW
U15	Potrafi określić kluczowe aspekty diagnozy psychoonkologicznej.	P7S_UW
U16	Potrafi określić główne kierunki interwencji psychoonkologicznej u dzieci i dorosłych chorych onkologicznie.	P7S_UW
U17	Potrafi scharakteryzować kryzysy występujące w chorobie onkologicznej.	P7S_UW
U18	Potrafi określić rolę neurobiologicznych i psychosomatycznych mechanizmów w metodach pracy z ciałem (m. in. technik relaksujących - koncentrujących, treningu uważności, innych metod behawioralnych).	P7S_UW
U19	Potrafi zastosować techniki pomocy psychologicznej i interwencji kryzysowej adekwatne do zidentyfikowanych potrzeb pacjenta.	P7S_UW
U20	Potrafi rozpoznać zapotrzebowanie chorego na składniki odżywcze wskazać rolę naturalnie występujących w żywności innych substancji chemicznych.	P7S_UW
U21	Potrafi wskazać odpowiednie techniki kulinarne przyrządzania potraw dla chorego onkologicznie.	P7S_UW
U22	Potrafi dobrać odpowiednie strategie wspierające gotowość do zainicjowania zmiany w zachowaniach zdrowotnych i ich podtrzymywania.	P7S_UW
U23	Potrafi przeprowadzić mikroedukację pacjenta dotyczącą modelu ABCD i znaczenia myśli i przekonań w regulacji emocji i zachowań.	P7S_UW
U24	Potrafi sformułować propozycję zdrowego przekonania jako alternatywę dla niezdrowego wypowiedzianego przez pacjenta.	P7S_UW
U25	Potrafi rozpoznawać problemy komunikacyjne w rodzinie chorego onkologicznie.	P7S_UW
U26	Potrafi scharakteryzować typy wsparcia psychospołecznego oraz jego wpływ na funkcjonowanie osób chorych onkologicznie.	P7S_UW
U27	Posiada kompetencje terapeutyczne w zakresie rozwiązywania problemów emocjonalnych i poprawy komunikacji w rodzinie chorego.	P7S_UW
U28	Potrafi scharakteryzować rodzaje wolontariatu.	P7S_UW
U29	Potrafi promować ideę wolontariatu i grup wsparcia.	P7S_UW
U30	Potrafi przedstawić wybrane koncepcje i modele teoretyczne wyjaśniające zależności między chorobą, a rozwojem dzieci i młodzieży.	P7S_UW
U31	Potrafi wskazać psychologiczne skutki bezpośrednich następstw leczenia przeciwnowotworowego w okresie rozwojowym.	P7S_UW
U32	Potrafi zdiagnozować potrzeby pacjentów z uwzględnieniem ich wieku i etapu leczenia choroby onkologicznej.	P7S_UW
U33	Rozumie wpływ choroby dziecka na funkcjonowanie rodziny (reakcje rodziców i zdrowego rodzeństwa, problemami psychospołecznymi w przebiegu leczenia oraz predyktorami dobrej adaptacji systemu rodzinnego).	P7S_UW
U34	Potrafi rozpoznać objawy depresyjne i inne zaburzenia psychiczne u pacjentów z przewlekłym bólem.	P7S_UW
U35	Rozumie mechanizm powstawania doznań bólowych.	P7S_UW
U36	Potrafi rozróżnić ból ostry i przewlekły.	P7S_UW

U37	Potrafi zdiagnozować psychologiczne uwarunkowania bólu nowotworowego.	P7S_UW
U38	Posiada umiejętność posługiwania się psychologicznymi metodami pomiaru bólu.	P7S_UW
U39	Posiada umiejętność adekwatnego zastosowania i posługiwania się technikami psychologicznymi wspomagającymi leczenie bólu w chorobie onkologicznej.	P7S_UW
U40	Potrafi wskazać możliwości leczenia problemów psychicznych u osób chorych onkologicznie.	P7S_UW
U41	Ma świadomość etycznych dylematów związanych z leczeniem zaburzeń psychicznych osób chorujących onkologicznie.	P7S_UW
U42	Potrafi dobrać metody niefarmakologicznego leczenia dolegliwości somatycznych doświadczanych przez chorego onkologicznie.	P7S_UW
U43	Potrafi wykorzystać podstawowe techniki psychoterapeutyczne sprzyjające radzeniu sobie z dolegliwościami somatycznymi.	P7S_UW
U44	Rozumie potrzeby medyczne i psychospołeczne pacjentów objętych opieką paliatywną	P7S_UW
U45	Rozumie zadania lekarza – specjalisty medycyny paliatywnej wobec pacjenta w okresie terminalnym.	P7S_UW
U46	Rozumie rolę psychoonkologa oraz innych członków zespołu opieki paliatywnej.	P7S_UW
U47	Potrafi diagnozować potrzeby pacjenta i członków jego rodziny w przebiegu okresu terminalnego.	P7S_UW
U48	Potrafi zastosować techniki pomocy psychologicznej w pracy z pacjentem w okresie terminalnym.	P7S_UW
U49	Potrafi przeciwdziałać stereotypom dotyczącym chorób onkologicznych.	P7S_UW
U50	Potrafi wskazać znaczenie stygmatyzacji dla przebiegu adaptacji chorego i jego rodziny do nowej sytuacji życiowej wyznaczonej chorobą lub interwencją medyczną.	P7S_UW
U51	Potrafi aktywnie przeciwdziałać naruszaniu praw pacjenta oraz egzekwować przestrzeganie praw pacjenta onkologicznego	P7S_UW
U52	Potrafi wskazać objawy wypalenia zawodowego u profesjonalistów pomagających chorym onkologicznie i ich rodzinom.	P7S_UW
U53	Potrafi przedstawić wyniki diagnozy psychoonkologicznej pacjentowi oraz innym specjalistom w zespole terapeutycznym.	P7S_UW
U54	Posiada umiejętności oddzielania faktów od ich interpretacji, identyfikacji przekonań oraz pracy nad przekonaniami wobec choroby nowotworowej.	P7S_UW
U55	Potrafi zastosować techniki pomocy psychologicznej w pracy z pacjentem	P7S_UW
U56	Potrafi identyfikować potrzeby chorego, rozwijania z pacjentem repertuaru sposobów radzenia sobie ze stresem z uwzględnieniem czynności podnoszących poziom energii, tworzenie planu zdrowienia.	P7S_UW
U57	Potrafi przeprowadzić diagnozę gotowości i poczucia własnej kompetencji osoby chorej w zakresie podjęcia zmiany zachowania zdrowotnego.	P7S_UW
U58	Wykorzystuje wiedzę na temat czynników ryzyka, procesów diagnostycznoterapeutycznych istotnych w chorobie onkologicznej w ramach działań na rzecz profilaktyki i prewencji.	P7S_UW
U59	Potrafi zadawać pytania ukierunkowane na uzyskanie wypowiedzi pacjenta dotyczące opisu sytuacji, emocji, zachowań lub przekonań.	P7S_UK
U60	Posiada umiejętność przekazywania niepomysłnych informacji.	P7S_UK
U61	Potrafi rozmawiać o sytuacji zdrowotnej chorego w zaawansowanej chorobie onkologicznej oraz o możliwościach terapeutycznych.	P7S_UK
U62	Potrafi przekazać choremu w przystępny sposób informacje na temat celu stosowania określonych badań w diagnostyce nowotworów i monitorowaniu efektów terapii.	P7S_UK
U63	Potrafi wyjaśnić choremu rolę i sposób działania metod terapii stosowanych w procesie leczenia onkologicznego.	P7S_UK
U64	Potrafi przeprowadzić mikroedukację pacjenta dotyczącą modelu ABCD i znaczenia myśli i przekonań w regulacji emocji i zachowań.	P7S_UK
U65	Potrafi zadawać pytania cyrkularne w rozmowie z rodziną chorego.	P7S_UK
U66	Rozumie sposoby reagowania osób umierających w kontakcie z personelem leczącym i bliskimi.	P7S_UK
U67	Potrafi określić własne przekonania na temat śmierci.	P7S_UK
U68	Potrafi wskazać rodzinie główne zadania wynikające z funkcji opiekuńczoobezpieczającej w sytuacji choroby onkologicznej.	P7S_UK
U69	Potrafi rozmawiać o przemijaniu i śmierci z pacjentem i jego rodziną.	P7S_UK
U70	Posiada umiejętności budowania dobrego kontaktu terapeutycznego, aktywnego słuchania, poszukiwania źródeł oporu, bezkonfliktowego przekazywania informacji i argumentów, redukcji napięcia w kontakcie z pacjentem, rozwiązywania konfliktów.	P7S_UK
U71	Posiada umiejętności rozpoznawania problemów komunikacyjnych w rodzinie z chorobą nowotworową oraz kompetencje terapeutyczne w zakresie rozwiązywania problemów emocjonalnych i poprawy komunikacji w rodzinie chorego, wpływających na poprawę funkcjonowania systemu wsparcia.	P7S_UK
U72	Potrafi w dialogu wspólnie z pacjentem tworzyć propozycje racjonalnych przekonań dotyczących wzmacniania prozdrowotnych zachowań.	P7S_UK

U73	Rozumie znaczenie ciągłego doskonalenia zawodowego i rozwoju osobistego oraz konieczność korzystania z superwizji.	P7S UK
U74	Potrafi podjąć współpracę w zespole terapeutycznym, identyfikując udział pielęgniarki oraz innych członków zespołu w opiece nad chorym.	P7S UO
U75	Potrafi pracować oraz sprawnie funkcjonować jako psychoonkolog w zespole terapeutycznym składającym się z przedstawicieli różnych zawodów.	P7S UO
U76	Pogłębia swoją wiedzę w zakresie badań nad jakością życia chorych onkologicznie.	P7S UU
U77	Stale doskonalą swoją wiedzę w zakresie badań nad jakością życia chorych onkologicznie.	P7S UU

LP	Kompetencje społeczne Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz jest gotów do:	odniesienie do efektów z PRK
K1	Potrafi wspierać postawy i zachowania pacjenta sprzyjające podejmowaniu racjonalnych decyzji w procesie diagnostyczno-terapeutycznym.	P7S KO
K2	Potrafi uruchomić system wsparcia dla członka zespołu terapeutycznego.	P7S KO
K3	Potrafi wspierać, służyć pomocą członkom zespołu terapeutycznego.	P7S KO
K4	Rozwija asertywne zachowania i podejmuje działania zapobiegające wystąpieniu zespołu wypalenia zawodowego.	P7S KO
K5	Kształci kompetencje nawiązywania kontaktu terapeutycznego z pacjentem i jego rodziną.	P7S KO
K6	Okazuje szacunek dla pacjenta i troskę o jego dobro.	P7S KO
K7	Jest świadomy prawnego wymiaru pracy z pacjentem.	P7S KO
K8	Rozumie potrzeby medyczne i psychospołeczne pacjentów objętych opieką paliatywną.	P7S KR
K9	Rozumie zadania lekarza – specjalisty medycyny paliatywnej wobec pacjenta w okresie terminalnym.	P7S KR
K10	Rozumie rolę psychoonkologa oraz innych członków zespołu opieki paliatywnej.	P7S KR
K11	Rozwija empatyczne reagowanie w kontakcie z pacjentem w okresie terminalnym chorym onkologicznie i członkami jego rodziny.	P7S KR
K12	Rozumie znaczenie duchowości i religijności w życiu człowieka, szczególnie w odniesieniu do pacjenta onkologicznego.	P7S KR
K13	Rozumie i przestrzega prawa pacjenta onkologicznego do sakramentów, szczególnie sakramentu pojednania.	P7S KR
K14	Stosuje przykłady dobrych praktyk, których stosowanie ma zapewnić poszanowanie praw pacjenta.	P7S KR
K15	Pogłębia rozumienie zasad rządzących komunikacją międzyludzką, zwiększenie poziomu empatii.	P7S KR
K16	Przestrzega w swoich działaniach zasad etyki zawodowej, prawa pacjenta w tym do ochrony danych osobowych, poufności.	P7S KR

Program studiów podyplomowych

Wydział	Wydział Lekarski oraz Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Collegium Medicum
Nazwa studiów podyplomowych	Szczegółowe zagadnienia psychoterapii

Ogólny opis studiów podyplomowych

Celem studiów jest przekazanie słuchaczowi wiedzy o psychoterapii i wykorzystaniu jej do funkcjonowania w roli psychoterapeuty, a także przygotowanie do treningu umiejętności terapeutycznych oraz analiza własnych doświadczeń klinicznych. Studia obejmują szczegółowe zagadnienia z zakresu specyfiki leczenia zaburzeń psychicznych: zaburzeń nerwicowych, zaburzeń osobowości, psychoz, zaburzeń odżywiania i zaburzeń seksualnych a także stosowania psychoterapii w leczeniu dzieci i młodzieży, osób starszych i w przebiegu chorób i zaburzeń somatycznych. W czasie studiów prowadzone są seminaria warsztatowe zapoznające ze specjalistycznymi technikami psychoterapeutycznymi: hipnozą, technikami relaksacyjnymi, psychodramą, pantomimą, rysunkiem, muzykoterapią, choreoterapią i pracą z ciałem. Słuchacz pozna specyfikę leczenia konkretnych zaburzeń. Potrafi postawić hipotezy dotyczące etiologii oraz sformułować plan leczenia uwzględniający indywidualnie wybrane postępowanie terapeutyczne. Potrafi zastosować wybrane techniki psychoterapeutyczne lub zaplanować i podjąć współpracę z innym specjalistą.

W czasie dwuletniego kształcenia bardzo duży nacisk położony jest na aspekt praktyczny. Podczas zajęć ćwiczeniowych z psychoterapii grupowej, słuchacz zostanie zapoznany z zasadami oddziaływań psychospołecznych w grupie. Pozna reguły uruchamiania niespecyficznych i specyficznych oddziaływań leczących, zasady tworzenia relacji terapeutycznej w grupie oraz zasady rozumienia niejawnych treści wypowiedzi pacjentów. Nabędzie umiejętność rozpoznawania procesów dynamiki grupowej oraz wykorzystania ich w leczeniu. Pozna praktyczne zasady funkcjonowania w roli psychoterapeuty w terapii grupowej oraz różnice w prowadzeniu psychoterapii, w zależności od zaburzeń psychicznych pacjenta. Zdobędzie umiejętność wyboru prowadzenia psychoterapii indywidualnej lub grupowej oraz umiejętność kwalifikowania pacjentów do podjęcia leczenia psychoterapią grupową.

Ukończenie studiów podyplomowych „Podstawy psychoterapii” umożliwi kontynuację nauki na studiach podyplomowych „Szczegółowe zagadnienia psychoterapii”. Kierunki studiów „Podstawy psychoterapii” oraz „Szczegółowe zagadnienia psychoterapii” stanowią składową teoretyczno-ćwiczeniową szkolenia do Certyfikatu Psychoterapeuty prowadzonego przez Katedrę Psychoterapii UJ CM i atestowanego przez Sekcję Naukową Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego. Szczegółowe warunki uzyskania certyfikatu określone są przez Polskie Towarzystwo Psychiatryczne. (<http://www.psychoterapia.wl.uj.edu.pl/kursy/certyfikat>).

Efekty uczenia się

(dla kwalifikacji cząstkowych uwzględniających charakterystyki drugiego stopnia PRK na poziomie 6, 7 albo 8 PRK określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji)

Wszystkie efekty uczenia się określone w programie danych studiów podyplomowych powinny stanowić odniesienie do efektów z PRK na tym samym poziomie.

LP	Wiedza Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz zna i rozumie:	odniesienie do efektów z PRK
W1	Posiada specjalistyczną wiedzę z zakresu psychoterapii, budowania relacji terapeutycznej i specyficznych fenomenów zachodzących w psychoterapii w szczególności w psychoterapii grupowej.	P7S_WG
W2	Posiada specjalistyczną wiedzę z zakresu psychopatologii, diagnostyki i kwalifikacji pacjentów psychiatrycznych do leczenia psychoterapeutycznego.	P7S_WG
W3	Zna regulację prawne i norm etycznych w psychoterapii.	P7S_WG
W4	Zna czynniki indywidualne, rodzinne i kulturowe predysponujące do zachorowania.	P7S_WK
W5	Zna podstawowe zagadnienia społeczne i etyczne.	P7S_WK

LP	Umiejętności Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz potrafi:	odniesienie do efektów z PRK
U1	Potrafi ocenić zagadnienia i problemy etyczne w relacji terapeutycznej.	P7S_UW
U2	Potrafi odróżnić aktualne zakłócenia procesów psychicznych od okoliczności, stanowiących predyspozycję do ich powstawania.	P7S_UW
U3	Potrafi komunikować się swobodnie z pacjentami z różnymi rodzajami zaburzeń psychicznych.	P7S_UW
U4	Potrafi postawić diagnozę i ocenić możliwości lecznicze.	P7S_UW
U5	Potrafi ocenić efekty oddziaływań terapeutycznych, wyciągać wnioski z przebiegu przeprowadzanych procesów psychoterapii i krytycznie oceniać swoje działania.	P7S_UK
U6	Potrafi zidentyfikować zjawiska w relacjach pomiędzy pacjentami w grupie i pomiędzy pacjentami a terapeutą, oraz zastosować adekwatne techniki terapeutyczne w grupie.	P7S_UK
U7	Potrafi zaplanować z innymi specjalistami program leczenia.	P7S_UO
U8	Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł.	P7S_UU

U9	Ma świadomość ograniczenia swojej wiedzy i umiejętności.	P7S_UU
U10	Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.	P7S_UU

LP	Kompetencje społeczne Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz jest gotów do:	odniesienie do efektów z PRK
K1	Potrafi współpracować z przedstawicielami innych zawodów medycznych zaangażowanymi w leczenie pacjenta.	P7S_KK
K2	Odnosi się obiektywnie i nieoceniająco do treści psychicznych wnoszonych w procesie psychoterapii przez pacjenta.	P7S_KO
K3	Posiada świadomość znaczenia procesów emocjonalnych dla funkcjonowania człowieka.	P7S_KO
K4	Potrafi współpracować z przedstawicielami innych zawodów medycznych zaangażowanymi w leczenie pacjenta.	P7S_KO
K5	Przestrzega w swoich działaniach zasad etycznych, w tym nie wchodzenia z pacjentem w relacje intymne lub towarzyskie, przestrzegania konsekwentnie kontraktu terapeutycznego, nie wpływania sugestiami na decyzje życiowe pacjenta.	P7S_KR

Program studiów podyplomowych

Wydział	Wydział Lekarski oraz Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego Collegium Medicum
Nazwa studiów podyplomowych	Żywność w zdrowiu i chorobie - dietetyka kliniczna

Ogólny opis studiów podyplomowych

Celem studiów podyplomowych „Żywność w zdrowiu i chorobie- dietetyka kliniczna” jest kształcenie specjalistów w zakresie obecnie stosowanego holistycznego podejścia do pacjenta, które zakłada planowanie diet leczniczych, leczenie żywieniowe oraz modyfikację zachowań żywieniowych osób zdrowych zgodnie z zasadami medycyny opartej na faktach, przy uwzględnieniu elementów psychodietetyki oraz bromatologii. Program studiów został opracowany przez zespół ekspertów z zakresu medycyny, dietetyki, psychologii, psychoterapii oraz farmacji. Studia umożliwiają zdobycie usystematyzowanej, interdyscyplinarnej wiedzy teoretycznej oraz praktycznej w zakresie wykorzystania zasad zdrowego żywienia, żywienia klinicznego, psychodietetyki oraz interakcji leków z pożywieniem w różnych dziedzinach medycyny jako profilaktyki oraz elementu leczenia chorób. Program studiów został poszerzony o elementy bromatologii i enologii, jako dziedzin współtowarzyszących żywieniu człowieka.

Efekty uczenia się

(dla kwalifikacji cząstkowych uwzględniających charakterystyki drugiego stopnia PRK na poziomie 6, 7 albo 8 PRK określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji)

Wszystkie efekty uczenia się określone w programie danych studiów podyplomowych powinny stanowić odniesienie do efektów z PRK na tym samym poziomie.

LP	Wiedza Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz zna i rozumie:	odniesienie do efektów z PRK
W1	Zna całokształt procesów fizjologicznych i biochemicznych zachodzących w organizmie człowieka w trakcie trawienia.	P6S WG
W2	Posiada wiedzę na temat naturalnych składników toksycznych i anty-odżywczych w diecie oraz na temat naturalnych karcinogenów pochodzenia roślinnego.	P6S WG
W3	Zna aktualną terminologię obowiązującą w naukach żywieniowych, przydatną w konstruowaniu podstawowych i specjalistycznych diet oraz modyfikacje w zależności od specyficznych potrzeb i stanu zdrowia jednostki.	P6S WG
W4	Zna zamienniki produktów spożywczych.	P6S WG
W5	Zna zasady oceny sposobu żywienia i stanu odżywienia człowieka (prawidłowy stan odżywienia, niedowaga, nadwaga, otyłość) w różnych grupach wiekowych.	P6S WG
W6	Zna zwyczaje żywieniowe i potrawy charakterystyczne dla różnych regionów świata.	P6S WG
W7	Zna zalecenia żywieniowe charakterystyczne dla różnych stanów fizjologicznych człowieka.	P6S WG
W8	Zna zasady konstruowania i interpretacji jadłospisów z wykorzystaniem programów komputerowych.	P6S WG
W9	Zna produkty i potrawy zalecane i przeciwwskazane oraz zalecane techniki sporządzania potraw w poszczególnych rodzajach diet.	P6S WG
W10	Posiada wiedzę na temat diet leczniczych i ich zastosowania w przypadku konkretnych schorzeń.	P6S WG
W11	Zna poszczególne rodzaje diet niekonwencjonalnych oraz potencjalne niebezpieczeństwa związane z ich długotrwałym i częstym stosowaniem.	P6S WG
W12	Posiada wiedzę na temat patofizjologii najczęściej spotykanych chorób metabolicznych oraz mechanizmów poprzez które dieta może wpływać modulująco na ich powstawanie i przebieg.	P6S WG
W13	Zna różnice w efektach metabolicznych generowanych przez węglowodany o różnym składzie i pochodzeniu.	P6S WG
W14	Zna podlegające modyfikacji czynniki ryzyka chorób układu sercowo-naczyniowego.	P6S WG
W15	Zna podstawowe zalecenia żywieniowe wydane przez Instytut Żywności i Żywienia a także europejskie i polskie towarzystwa naukowe, dotyczące prewencji i leczenia chorób.	P6S WG
W16	Zna zasady leczenia żywieniowego w chorobach o zwiększonym katabolizmie: enteralne i parenteralne w tym rodzaje diet przemysłowych i preparatów dożylnych oraz metody podania żywienia do układu naczyniowego.	P6S WG
W17	Zna interakcje zachodzące pomiędzy żywnością a lekami.	P6S WG
W18	Zna zasady modyfikacji leczenia żywieniowego w zależności od zmian stanu pacjenta.	P6S WG
W19	Rozumie związek między nietolerancjami pokarmowymi a prozdrowotnymi zachowaniami człowieka.	P6S WG
W20	Posiada wiedzę na temat wpływu substancji farmakologicznie czynnych zawartych w żywności na działanie leków oraz rozumie interakcje zachodzące między lekami a żywnością, osłabiające lub nasilające działanie substancji leczniczych.	P6S WG
W21	Zna najczęściej występujące obecnie rodzaje zaburzeń odżywiania i rozumie sposób postępowania dietetycznego w terapii uzależnień.	P6S WG
W22	Zna mechanizmu działa osi mózg – jelito.	P6S WG

W23	Zna wieloaspektowe rozwiązania z zakresu dietetyki w aspekcie holistycznego podejścia do człowieka zdrowego i chorego, z zapewnieniem optymalizacji sposobu żywienia i osobniczych zachowań żywieniowych	P6S_WG
-----	--	--------

LP	Umiejętności Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz potrafi:	odniesienie do efektów z PRK
U1	Potrafi posługiwać się tablicami wartości odżywczych.	P6S_UW
U2	Potrafi posługiwać się „Albumem fotografii produktów i potraw”.	P6S_UW
U3	Potrafi wykorzystać komputerowe programy do konstruowania jadłospisów dostosowanych do indywidualnych potrzeb człowieka zdrowego.	P6S_UW
U4	Potrafi obliczyć podstawowe składniki diety: białka, węglowodany, tłuszcze oraz wybrane witaminy i składniki mineralne (z wykorzystaniem „Tablic wartości odżywczych”).	P6S_UW
U5	Potrafi zastosować odpowiedni rodzaj pomiarów antropometrycznych w zależności od stanu zdrowia i wieku pacjenta.	P6S_UW
U6	Potrafi zinterpretować pomiary składowych masy ciała: tłuszczowa i beztłuszczowa masa ciała oraz całkowita woda ustroju.	P6S_UW
U7	Potrafi dokonywać zmiany w jadłospisach polegające na zamianie tłuszczów nasyconych na tłuszcze prozdrowotne.	P6S_UW
U8	Potrafi ocenić czy dieta młodzieży oraz ludzi dorosłych (16-65 lat) ma prozdrowotne czy anty-zdrowotne właściwości.	P6S_UK
U9	Potrafi zinterpretować i ocenić stan odżywienia ludzi starszych (z wykorzystaniem kwestionariusza MNA).	P6S_UK
U10	Potrafi określić zapotrzebowanie energetyczne, ilość kalorii przypadającą na białka, węglowodany i tłuszcze, a także obliczyć podaż ilościową tych makroskładników w poszczególnych rodzajach diet leczniczych.	P6S_UK
U11	Potrafi określić wady i zalety stosowania diet niekonwencjonalnych.	P6S_UK
U12	Potrafi skonstruować dietę dla pacjentów dostosowaną do indywidualnego zapotrzebowania.	P6S_UW
U13	Potrafi dobrać odpowiednie postępowanie dietetyczne i suplementację w okresie chemioterapii i radioterapii.	P6S_UW
U14	Potrafi zaplanować i monitorować przebieg leczenia żywieniowego oraz podjąć decyzję o kontynuacji lub zakończeniu interwencji żywieniowej.	P6S_UW

LP	Kompetencje społeczne Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz jest gotów do:	odniesienie do efektów z PRK
K1	Rozumie pojęcie dietetyki jako nauki interdyscyplinarnej, odgrywającej znaczącą rolę w utrzymaniu zdrowia człowieka w każdym okresie jego rozwoju.	P6S_KR
K2	Rozumie potrzebę doskonalenia swej wiedzy i konieczności ciągłej edukacji z dziedziny dietetyki.	P6S_KR

Program studiów podyplomowych

Wydział	Wydział Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii
Nazwa studiów podyplomowych	Podyplomowe studia z biologii molekularnej

Ogólny opis studiów podyplomowych

Studia doskonalące – zapoznanie z nowymi osiągnięciami biologii molekularnej od strony teoretycznej oraz zapoznanie się z wybranymi technikami badawczymi biologii molekularnej. Program realizowany jest w ramach około 200 godzin wykładów i około 70 godzin ćwiczeń-demonstracji. Program studiów realizowany jest podczas osiemnastu weekendowych zjazdów, w tym sześciu sesjach ćwiczeniowych. Ćwiczenia odbywają się w grupach maksymalnie dwunastoosobowych w salach laboratoryjnych Wydziału Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii.

Efekty uczenia się

(dla kwalifikacji cząstkowych uwzględniających charakterystyki drugiego stopnia PRK na poziomie 6, 7 albo 8 PRK określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji)

Wszystkie efekty uczenia się określone w programie danych studiów podyplomowych powinny stanowić odniesienie do efektów z PRK na tym samym poziomie.

LP	Wiedza Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz zna i rozumie:	odniesienie do efektów z PRK
W1	Kluczowe zagadnienia dotyczące budowy komórki, transportu w komórce i regulacji funkcjonowania komórki	P7U W, P7S WG
W2	Kluczowe zagadnienia dotyczące współczesnej genetyki molekularnej	P7U W
W3	Zagadnienia dotyczące syntezy białek w komórce, metody badania struktury białek	P7U W
W4	Kluczowe zagadnienia dotyczące modelowania molekularnego i znaczenia bioinformatyki	P7U W
W5	Kluczowe zagadnienia dotyczące analizy i edycji kwasów nukleinowych	P7U W
W6	Kluczowe zagadnienia dotyczące fotosyntezy, badań nad czynnikami kontroli wzrostu roślin i roślin transgenicznych	P7S WG
W7	Współczesne osiągnięcia biotechnologii, zastosowania biotechnologii do terapii	P7U W, P7S WG
W8	Rolę wolnych rodników w zdrowiu i chorobie, znaczenie sposobu odżywiania się dla zachowania zdrowia	P7S WG
W9	Kluczowe zagadnienia dotyczące roli bakterii i wirusów, metod diagnostycznych	P7U W, P7S WG
W10	Zagadnienia i metody współczesnej immunologii	P7S WG
W11	Zasadę działania mikroskopu konfokalnego, biologiczne zastosowania tej techniki	P7U W

LP	Umiejętności Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz potrafi:	odniesienie do efektów z PRK
U1	Zastosować poznane techniki biologii molekularnej w praktyce	P7U U
U2	Korzystać z dostępnych baz danych i narzędzi bioinformatycznych	P7S UW
U3	Poszukiwać źródeł informacji naukowej z biologii molekularnej	P7S UW, P7S UU

LP	Kompetencje społeczne Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz jest gotów do:	odniesienie do efektów z PRK
K1	Podnoszenia kwalifikacji zawodowych i zdobywania nowej wiedzy z biologii molekularnej	P7S KK
K2	Przekazywania społeczeństwu rzetelnych informacji dotyczących współczesnej biologii molekularnej	P7S KO
K3	Pracy indywidualnej i zespołowej w laboratorium i pracowni	P7U K
K4	Dzielenia się wiedzą o zasadach BHP w pracy laboratoryjnej	P7U K

Program studiów podyplomowych

Wydział	Wydział Biologii
Nazwa studiów podyplomowych	Biologia sądowa

Ogólny opis studiów podyplomowych

Studia podyplomowe z biologii sądowej, kierowane są do absolwentów studiów licencjackich i magisterskich pragnących poszerzyć wiedzę, umiejętności i kompetencje dotyczące zastosowań nauk biologicznych w rozwiązywaniu problemów z zakresu kryminalistyki. Adresatami oferty studiów podyplomowych Biologia sądowa są przede wszystkim osoby, które z racji posiadanego wykształcenia, a także wykonywanego lub planowanego zawodu będą związane z kryminalistyką, organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, a także absolwenci kierunków biologicznych lub medycznych, którzy zechcą poszerzyć swoją wiedzę o zagadnienia dotyczące metod stosowanych w laboratoriach kryminalistycznych. Uzyskana wiedza będzie pomocna pracownikom laboratoriów kryminalistycznych oraz pracownikom policji, prokuratur, sądów oraz adwokatów, którzy opierają się na wynikach pracy biegłych sądowych z zakresu nauk biologicznych. Jest to niezwykle dynamicznie rozwijająca się dziedzina nauki. Słuchacze będą mogli zapoznać się z aktualnym stanem wiedzy oraz możliwościami zastosowania metod analiz biologicznych w postępowaniu dowodowym. Program zajęć umożliwi uczestnikom studiów pogłębienie wiedzy teoretycznej i praktyczną na temat nowoczesnych technik analitycznych oraz interpretacji wyników badań, które będą mogli wykorzystywać w swojej działalności zawodowej.

Zajęcia są prowadzone przez pracowników Uniwersytetu Jagiellońskiego: Wydziałów Biologii oraz Geografii i Geologii, a także Collegium Medicum oraz pracowników Instytutu Ekspertyz Sądowych w Krakowie. Obie instytucje są renomowanymi jednostkami, co gwarantuje wysoki poziom zajęć. Dużą zaletą studiów podyplomowych w zakresie biologii sądowej jest fakt, że większość z wykładowców należy do grona biegłych sądowych, co umożliwi studentom zapoznanie się z praktycznymi aspektami wykonywania i interpretacji ekspertyz w oparciu o materiał biologiczny dla potrzeb wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania.

Celem studiów jest:

- *uzyskanie wiedzy w zakresie wybranych obszarów nauk przyrodniczych i medycznych stosowanych w ekspertyzach sądowych, w tym: antropologii sądowej, entomologii sądowej, genetyki sądowej, gleboznawstwa, mikrobiologii lekarskiej, medycyny sądowej, palinologii, tafonomii, toksykologii oraz zastosowań metod statystycznych w kryminalistyce i administracji sądowej,
- *uzyskanie wiedzy o metodach analizy materiału biologicznego i ich wykorzystaniu w postępowaniu dowodowym,
- *nabycie umiejętności samodzielnego pobierania i zabezpieczania materiału biologicznego oraz szczegółowej dokumentacji miejsca zdarzenia.
- *nabycie umiejętności oceny i oznaczania materiału, który zebrano na miejscu zdarzenia i prawidłowego przygotowania ekspertyz sądowych,
- *nabycie umiejętności określania okoliczności i miejsca zdarzenia na podstawie dostarczonego lub samodzielnie zebranego biologicznego materiału dowodowego,
- *przygotowanie się do podejmowania współpracy z policją, prokuratorami, lekarzami medycyny sądowej w zakresie przygotowania i wykorzystywania ekspertyz w oparciu o materiał biologiczny dla potrzeb wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania.

Efekty uczenia się

(dla kwalifikacji cząstkowych uwzględniających charakterystyki drugiego stopnia PRK na poziomie 6, 7 albo 8 PRK określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji)

Wszystkie efekty uczenia się określone w programie danych studiów podyplomowych powinny stanowić odniesienie do efektów z PRK na tym samym poziomie.

LP	Wiedza Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz zna i rozumie:	odniesienie do efektów z PRK
W1	w pogłębionym stopniu podstawy teoretyczne metod ekspertyz sądowych	P7U W, P7S WG
W2	w pogłębiony sposób metody przeprowadzania ekspertyz sądowych oraz interpretacji ich wyników	P7U W, P7S WG
W3	w pogłębionym stopniu prawne i etyczne aspekty pracy eksperta	P7S WK

LP	Umiejętności Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz potrafi:	odniesienie do efektów z PRK
U1	wykorzystywać wiedzę z biologii oraz nauk pokrewnych dla rozwiązywania złożonych problemów	P7U U, P7S UW
U2	komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii	P7S UK
U3	przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich	P7S UK, P7S UW
U4	planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole	P7S UO
U5	współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych o charakterze interdyscyplinarnym	P7S UO

LP	Kompetencje społeczne Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz jest gotów do:	odniesienie do efektów z PRK
K1	krytycznej oceny posiadanej wiedzy	P7S KK
K2	uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów praktycznych	P7S KK
K3	zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	P7U K
K4	przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych	P7S KR

Program studiów podyplomowych

Wydział	Wydział Chemii
Nazwa studiów podyplomowych	Chemia dla nauczycieli

Ogólny opis studiów podyplomowych

<p>Studia przeznaczone są dla osób, które chcą uzyskać uprawnienia do nauczania chemii, ukończyły studia magisterskie i posiadają uprawnienia do nauczania innych (pokrewnych) przedmiotów. Program studiów jest zgodny z obowiązującymi od września 2019 roku standardami kształcenia nauczycieli.</p> <p>Absolwent studiów podyplomowych będzie posiadał wiedzę, umiejętności i kompetencje niezbędne do kompleksowej realizacji dydaktycznych zadań szkoły w zakresie przedmiotu chemia na różnych poziomach edukacji szkolnej, w tym do samodzielnego przygotowania i dostosowania programu nauczania do potrzeb i możliwości uczniów; będzie posiadał umiejętność uczenia się i doskonalenia własnego warsztatu pedagogicznego z wykorzystaniem nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych w tym środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji oraz multimedialnych pomocy dydaktycznych; będzie umiejętnie komunikował się przy użyciu różnych technik, zarówno z osobami będącymi podmiotami działalności pedagogicznej, jak i z innymi osobami współdziałającymi w procesie dydaktyczno-wychowawczym oraz specjalistami wspierającymi ten proces; będzie wykazywał się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności; będzie praktycznie przygotowany do realizowania zadań zawodowych wynikających z roli nauczyciela.</p>

Efekty uczenia się

(dla kwalifikacji cząstkowych uwzględniających charakterystyki drugiego stopnia PRK na poziomie 6, 7 albo 8 PRK określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji)

Wszystkie efekty uczenia się określone w programie danych studiów podyplomowych powinny stanowić odniesienie do efektów z PRK na tym samym poziomie.

LP	Wiedza Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz zna i rozumie:	odniesienie do efektów z PRK
W1	w zaawansowanym stopniu zagadnienia z zakresu chemii ogólnej, nieorganicznej i organicznej w zakresie pozwalającym na realizację tych zagadnień podczas nauczania chemii na różnych poziomach edukacji szkolnej.	P7U_W, P7S_WG
W2	w pogłębionym stopniu teorie i metody wyjaśniające złożone zależności w obrębie chemii; opisuje właściwości wybranych pierwiastków i związków chemicznych; dostrzega zależność pomiędzy budową substancji, a jej właściwościami fizycznymi i chemicznymi.	P7S_WG
W3	przepisy dotyczące składowania, wykorzystania i utylizacji substancji chemicznych w pracowni szkolnej.	P7S_WG
W4	interdyscyplinarny charakter chemii, jej najnowsze osiągnięcia i różnorodne zastosowanie we współczesnym świecie, rolę wiedzy chemicznej w ochronie środowiska oraz wpływ przemysłu i technologii chemicznej na środowisko.	P7S_WK
W5	w pogłębionym stopniu treści nauczania zawarte w podstawie programowej dla przedmiotów przyrodniczych ze szczególnym uwzględnieniem chemii; klasyczne i alternatywne metody nauczania stosowane w kształceniu chemicznym na różnych etapach edukacyjnych.	P7U_W

LP	Umiejętności Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz potrafi:	odniesienie do efektów z PRK
U1	korzystać z chemicznych tekstów źródłowych i wykorzystać posiadaną wiedzę do identyfikowania, formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów z zakresu chemii oraz metodyki nauczania chemii, biegłe wykorzystywać nowoczesne technologie informacyjno-komunikacyjne do pozyskiwania, przetwarzania, tworzenia i prezentowania informacji.	P7S_UW
U2	potrafi samodzielnie opracowywać i realizować scenariusze lekcji chemii wykorzystujące różne metody nauczania, ze szczególnym uwzględnieniem doświadczeń/eksperymentów odnoszących się do omawianych treści.	P7S_UW
U3	dyskutować na temat współczesnych nurtów badawczych w naukach przyrodniczych z uwzględnieniem związków i zależności między chemią, a innymi obszarami nauk przyrodniczych; posługiwać się językiem naukowym typowym dla nauk chemicznych w sposób zrozumiały dla uczniów na danym poziomie kształcenia; upowszechniać wyniki badań naukowych w sposób popularny.	P7S_UK
U4	planować, organizować i nadzorować pracę własną, uczniów i zespołów nauczycieli przedmiotów przyrodniczych.	P7S_UO

U5	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie.	P7S_UU
LP	Kompetencje społeczne Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz jest gotów do:	odniesienie do efektów z PRK
K1	krytycznej analizy posiadanej wiedzy i umiejętności, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	P7S_KK
K2	formułowania opinii na temat zagadnień przyrodniczych i popularyzowania wiedzy z tego zakresu, wykazuje zainteresowanie chemią i naukami przyrodniczymi.	P7S_KO
K3	rozwijania swojego dorobku zawodowego, podtrzymywania etosu zawodu nauczyciela, przestrzegania i rozwijania etyki zawodowej.	P7S_KR

Program studiów podyplomowych

Wydział	Wydział Chemii
Nazwa studiów podyplomowych	Nowoczesne techniki analityczne dla konserwacji obiektów zabytkowych

Ogólny opis studiów podyplomowych

<p>Studia uzupełniają i poszerzają wiedzę nt. wykorzystania nowoczesnych technik chemicznych w:</p> <ul style="list-style-type: none"> - badaniu i konserwacji obiektów zabytkowych - opracowywaniu strategii zabezpieczenia zbiorów (eksponowanych i przechowywanych). <p>Studia adresowane są do: konserwatorów zabytków, archeologów, historyków sztuki, kustoszów muzealnych, bibliotekarzy / archiwistów, pracowników wydziałów konserwacji władz samorządowych, badaczy dzieł sztuki, pasjonatów tematu.</p> <p>Program studiów składa się z przedmiotów :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Podstawy chemii. Tu przypomnimy i rozszerzamy podstawowe zagadnienia z chemii ogólnej, nieorganicznej , organicznej i analitycznej. Wykłady wspierają zajęcia praktyczne pozwalające zdobyć umiejętności laboratoryjne. - Nowoczesne techniki analityczne w badaniach obiektów zabytkowych. Zgłębiamy wiedzę teoretyczną i praktyczną stanowiącą podstawę najnowszych technik analitycznych do badania obiektów zabytkowych. - Nauka w konserwacji. Przybliżamy aktualny stan wiedzy na temat materiałów będących przedmiotem opieki konserwatorskiej. Dyskutujemy pochodzenie materiałów, ich budowę i procesy degradacyjne oraz techniki badawcze i problemy związane z konserwacją i przechowywaniem.

Efekty uczenia się

(dla kwalifikacji cząstkowych uwzględniających charakterystyki drugiego stopnia PRK na poziomie 6, 7 albo 8 PRK określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji)

Wszystkie efekty uczenia się określone w programie danych studiów podyplomowych powinny stanowić odniesienie do efektów z PRK na tym samym poziomie.

LP	Wiedza Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz zna i rozumie:	odniesienie do efektów z PRK
W1	w pogłębiony sposób wybrane fakty, teorie, metody oraz złożone zależności między nimi, także w powiązaniu z innymi dziedzinami różnorodnie, złożone uwarunkowania i aksjologiczny kontekst prowadzonej działalności	P7U_W
W2	w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów, a w przypadku studiów o profilu praktycznym – również zastosowania praktyczne tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z ich kierunkiem; główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których jest przyporządkowany kierunek studiów – w przypadku studiów o profilu ogólnoakademickim	P7S_WG
W3	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji; ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym zasady ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego; podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	P7S_WK

LP	Umiejętności Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz potrafi:	odniesienie do efektów z PRK
U1	wykonywać zadania oraz formułować i rozwiązywać problemy, z wykorzystaniem nowej wiedzy, także z innych dziedzin samodzielnie planować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie komunikować się ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców, odpowiednio uzasadniać stanowiska	P7U_U
U2	<ul style="list-style-type: none"> • wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz innowacyjnie wykonywać zadania w nieprzewidywalnych warunkach przez: <ul style="list-style-type: none"> – właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji tych informacji, – dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, – przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych metod i narzędzi • wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać problemy oraz wykonywać zadania typowe dla działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów – w przypadku studiów o profilu praktycznym • formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi – w przypadku studiów o profilu ogólnoakademickim • formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami wdrożeniowymi – w przypadku studiów o profilu praktycznym 	P7S_UW

U3	komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców; prowadzić debatę; posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią	P7S_UK
U4	kierować pracą zespołu; współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach	P7S_UO
U5	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie	P7S_UU

LP	Kompetencje społeczne Po ukończeniu studiów podyplomowych słuchacz jest gotów do:	odniesienie do efektów z PRK
K1	tworzenia i rozwijania wzorów właściwego postępowania w środowisku pracy i życia podejmowania inicjatyw, krytycznej oceny siebie oraz zespołów i organizacji, w których uczestniczy przewodzenia grupie i ponoszenia odpowiedzialności za nią	P7U_K
K2	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści; uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	P7S_KK
K3	wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego; inicjowania działań na rzecz interesu publicznego; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	P7S_KO
K4	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym: – rozwijania dorobku zawodu, – podtrzymywania etosu zawodu, – przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad	P7S_KR